

Prva

I pre svega su se naslikali
Naslikali se alati
Jer premda i majstori
Vole golom rukom da rade
Gola pustolina jedne ruke
Vole dlanom olepiti
Izmetom kamile zidove koliba
Vole dobre alate
Četiri poput devojačkih gležnjeva
Tanušne četke od prirodnih dlaka
Od kamile lasice i dve stidne dlake slonice
Tu i tamo dopunjeno pokojim potezom olovke
Naslikali su se dakle
Naslikali se sami alati
I tek tada je počeo
Sumanuti rad
Kad sve nalazi za shodno da naslika sve
I slikajući sve pršti prska na sve strane
Dok stidne dlake jednako očerupanog
Skotnog zlatorunog šakala uporno kruže
U krvi ogrezle i natrule (jer će da iskrvari
Mora da istrune sve što je truljenju sklono
Da bi se potom hrskavo sasušilo sve što ostaje
Na slanom vazduhu u bunaru zatrpanom belim
Do usijanja belim kostima)

Egyre csak ott köröz a motívum körül
Hogy kellő pillanatban rácsapja
Rá az isteni motívumra
Állkapcsának kulcsnélküli bilincsét
Rá örök ördöglakatját
A pusztában ödöngő kézre.

Kruži uporno oko motiva
Da bi u pogodnom trenutku namakao
Namakao na zglobove božanskog motiva
Okove svoje razjapljene čeljusti
Večni vražji lokot bez ključa na ruke
Što tumaraju u pustinji.

Második

Ahogy széles hátán cipeli a gazellát
Valamint különös mód egy biciklit is
Talált a város szeméttelapén
Vagy legszebb lányáért cserélte
A szomszéd törzsfőnökkel
Valamire biztosan szolgálni fog
Noha kétpúpú tevévé sosem is fújható
S vezeti laza vásott
Kötélen jóllehet abszolút vezetéken
Vezeti maga után kutyáját
Árnyuk egybelöttyen
Hallani egy helyben tocsogásuk
Noha nyomulásuk egyértelmű
A sivatag semmis átlóján
Hallani ahogy árnyuk egybelöttyen
A verejték tükröződő tócsájában
Amelybe nemsokára az első csöpp
Gazellavér is belesöpöppen
Akárha egy rafinált festő ecsetjéről
Egy oltárképen valahol Palermóban.¹

¹ Chiesa di Santa Eulalia dei Catalani (il Cristo della Vucciria), 1998.

Druga

Kako na širokim leđima tegli gazelu
Na način neobičan i jedan bicikl
Našao ga na gradskom smetlištu
Ili je trampio za njega s poglavicom susednog plemena
Svoju najlepšu kćer
Za nešto će sigurno da posluži
Mada ga nikad neće naduvati u dvogrbu kamilu
I vodi na labavo opuštenoj krajnje otrcanoj
Premda apsolutnoj uzici
Vodi sa sobom psa
Njihove senke se preklapaju
Čuje se njihovo šljapkanje u mestu
Premda je njihov prodor van svake sumnje
Ništavnom dijagonalom pustinje
Čuje se kako im se senke prštavo preklapaju
U odsjaju barice znoja
U koju će uskoro da kapne
I prva kap gazeline krvi
Kao sa četkice kakvog prepredenog slikara
Na jednoj oltarskoj slici negde u Palermu.¹

¹ Chiesa di Santa Eulalia dei Catalani (il Cristo della Vucciria), 1998.

Harmadik

Az utolsó gazella ahogy tükröződik
Gyönyörködik magában
A délibáb magával hordott
(Ahogy a lakásban ide-oda tologatjuk városról
Városra cipeljük vigyázva szegényes
Majd üres lakásokban egyetlen örökségünk
A velencei tükröt
Nincs is szebb mint üres lakásban
A velencei tükör
Egy vízen libegő
Tovalibegő lakás)
Az utolsó gazella ahogy tükröződik
Gyönyörködik magában
Akár ama faliszőnyegről lejött
Őrületben élő antilop a magyar költő versében
Gyönyörködik mint szép nagy kék jégtömbben
Valójában nem is tükör
Jégtömb volt az amit cipeltünk magunkkal
Hisz mindig is sejtettük égő sivatagban
Rakjuk majd fordított piramisunkat.

Treća

Poslednja gazela kako se divi sebi
Svom odrazu
U ogledalu fatamorgane
(Kako u stanu pomeramo tamo-amo teglimo
Sa sobom iz grada u grad pažljivo po sirotinjskim
Potom i praznim stanovima naše jedino nasledstvo
Venecijansko ogledalo
Nema veće lepote nego u praznom stanu
Venecijansko ogledalo
U jednom na vodi lebduckavom
Odlebduckalom stanu)
Poslednja gazela kako se divi sebi
Svom odrazu
Poput mahnite antilope koja je sišla
S tapiserije u pesmi mađarskog pesnika
Divi se u odrazu lepe goleme gromade ledenog brega
Zapravo nije ni ogledalo
Ledeni bejaše breg to što smo vukli
Odvajkada smo i slutili da ćemo u užarenoj
Pustinji podići našu izokrenutu piramidu.

Negyedik

A szépet mint olyant ostromolják mind
A virágcsendéletek
S a szép mint olyan forró olajat önt alá
A várfalokról az ostromlókra
S a szép mint olyan végül is képtelen
Megszépülni
Ám akkor egészen véletlenül
Íme egy szép
A legszebb virágcsendélet
Olyannyira az hogy nem is állíthatod ezt
Se semmi mást nem állíthatsz:
Az egyik szögön kampó kötélcsomó miegymás
A másikon nyakára hurkolt zsinegen
Félig kopasztott kizsigerelt tyúk
Hosszan lecsüngő karmos lábakkal
Amelyek pikkelyes bőrén látni Miquel
Azúrkék festékes kezének nyomát
És aztán ott valahol balra alól a műterem falára²
Ács vagy közönséges ceruzával száraz filccel
Elefánt- aransakál-fanszörrel felskiccelve
Egy buta áttetsző öblös kis üvegedényben
Néhány szál (8-10) száraz apró csillagforma virág
Ahogyan balra dől hosszú szárán gyengédségében

² Párizs, rue Vielle du Temple